

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- Kvantitet garanterar inte kvalitet – professor Katajamäki om stora stads- och små landsbygds-gymnasier
 - Distansarbetet – mycket prat lite resultat visar undersökning
 - Svenskt projekt gör unga delaktiga i lokala framtidsplaner på riktigt – Hela Sverigebladet har utkommit
 - Den finländska stadsbonds lantlighet – sommarnummer av nyhetsbrevet *Liiteri*
 - Ny nättidning vill lyfta fram glesbygdens särförhållanden
 - Läs även detta: **Diplomater bekantade sig med den finländska landsbygden *Det ni har här är fortfarande en lyx i stora delar av landet” – kommunikationsminister Lindén om fibernätet i Kristinestad *Byaforskningsgruppen för Sivakka-Rasimäki byar ordnar seminarium i Valtimo *Farmare, förener eder – lantbruksmässan Farmari hålls i Karleby *LOKAALI-seminariet i Vasa tar form *Nya numret av 60°north *Sommarledigt för Nyhetsbrevet*
-

Cit: ***”Livet på landet har radikalt förändrats de senaste decennierna, men den lilla gesten att hälsa på alla man möter finns kvar. Så länge folk fortsätter att hälsa på varandra vet man att närsamhällets sociala ordning fortfarande gäller – på gott och ont.”***

Författaren Lars Sund i sin kolumn *Att höra till*, som ingick i nr 2/2009 av tidskriften *Skärgård*.

KVANTITET GARANTERAR INTE KVALITET – PROFESSOR KATAJAMÄKI OM STORA STADS- OCH SMÅ LANDSBYGDSDGYMNASIER

Under våren publiceras listor på hur olika gymnasier klarat sig i studentskrivningarna, men listorna är ytliga och mekaniskt uppgjorda. Det skulle krävas samma utgångsläge (liknande nivå på avgångsbetyg från högstadiet) för att på allvar kunna jämföra gymnasier. Sålunda är det inget under att elitgymnasierna i Helsingfors klarar sig bäst i jämförelsen, då man inte kommer in dit med ett medeltal under åtta. Mer iögonenfallande är ändå hur bra de små gymnasierna på landsbygden klarat sig, t.ex. Kristiinankaupungin lukio som klarar sig utmärkt från år till år. Detta kan inte förklaras med samma faktorer som för stjärngymnasierna i Helsingfors. Men å andra sidan klarar sig många stora gymnasier, t.ex. Vaasan lyseon lukio och Seinäjoen lukio, förvånansvärt dåligt i jämförelsen. I tiderna motiverade man sammanslagningen av de finska gymnasierna i Vasa med att den pedagogiska färdigheten blir bättre och elevernas valmöjligheter fler. Det börjar nu så småningom vara dags att utvärdera och diskutera hur de genomförda förändringarna utfallit i verkligheten. Det finskspråkiga gymnasiet i Vasa har glidit neråt på rankingen och ligger nu på undre halvan i den nationella jämförelsen, medan mindre gymnasier kring Vasa klarar sig bättre. Vaasan lyseon lukio har

inte, trots sin storlek, infriat löftena om konkurrenskraft – kvantitet har inte gett kvalitet trots lärarnas, övriga personalens och elevernas duktighet. Varför klarar sig stora gymnasier dåligt trots att just storleken skulle skapa mångfald och nya möjligheter och varför klarar sig många mindre gymnasier på landsbygden märkbart bättre? En grundläggande orsak kan vara de stora gymnasiernas otillräckliga resurser att stöda elevernas inläring. I ett kursbundet och klassfritt gymnasium lär sig eleverna heller aldrig ordentligt att känna varandra. Den egna klassen och samhörigheten som där skapas, saknas och därmed finns inte heller möjligheten att lära och växa tillsammans. Även om de små gymnasierna också har kursbundna och klasslösa lösningar, garanterar det mindre antalet elever att lärare och elever känner varandra. Det uppstår en sann skolgemenskap, med vars stöd eleverna klarar sig i medeltal bättre än sina kamrater i storgymnasierna. ***”Måhända är storhetens logik inte den bästa för inläring, framgång och gemenskap. Kanske Finlands framtida konkurrenskraft förutsätter små lösningar med mänskliga dimensioner. Kanske storlek och effektivitet inte är synonymer. Kanske småskalighet, närhet och välkittad samhörighet är speciellt viktiga i ett skolsammanhang. Måhända var det ett misstag att skjuta dem åt sidan, och konsekvenserna är att det finländska framgångskonceptet nu vajar betänkligt”.*** Uppgifterna är hämtade ur en artikel i *Vasabladet* (18.6), vilken skrivits av professorn i regionalvetenskap vid Vasa universitet, Hannu Katajamäki, som tillika är landsbygdsprofessor. Uppgifter (på finska) om TV-kanalen MTV:s ranking av gymnasier finns under webbadressen <http://www.mtv3.fi/lukiot/> och tidningen *Helsingin Sanomats* undersökning på webbadressen http://www.hs.fi/kotimaa/artikkeli/1135246255667#Scene_1.

DISTANSARBETET – MYCKET PRAT LITE RESULTAT VISAR UNDERSÖKNING
Distansarbetet och regionalisering har diskuterats och prövats under årtionden i Finland. Men resultaten har varit anspråkslösa. Man har inte tagit lärdom av gjorda utredningar och praktiska erfarenheter, utan samma saker diskuteras från år till år. Det här framgår av den undersökning som Levón-institutet vid Vasa universitet gjort, *Paljon puhetta, vähän tuloksia – kokemuksiä etätyöstä ja alueellistamisesta eri vuosikymmeninä*. Genom undersökningen har man insamlat diskussioner som hör till utlokalisering av arbetet, ställningstaganden och forskningsresultat, särskilt ur landsbygdens synvinkel. I olika enkäter har människorna lätt för att berätta om sin vilja att flytta till landet eller intresse att distansarbeta, men i praktiken blir drömmarna vanligtvis oförverkligade. Distansarbetets problem kom fram redan efter försök på 1980- och 1990-talet, men trots de negativa resultaten har man fortfarande hopp om en stor förändring. Under decennierna har så få gett sig i kast med distansarbetet eller annan möjlighet för utlokalisering av arbetet, att tanken på en stor förändring till stöd för datateknikens möjligheter är ett vilt önsketänkande. Under årtionden har distansarbetet förutspåtts som lösning på arbetslöshet, förbättring av medborgarnas livskvalitet, arbetsresandet och miljöproblem. Förverkligandet av ett omfattande distansarbete har hållits som möjligt, bara arbetsgivarnas och arbetstagarnas attityder förändras. Man har även väntat på den offentliga sektorns åtgärder och exempel. Förhoppningar om en utlokalisering av arbetet förekommer även nuförtiden i stor omfattning i olika program, rapporter, beslut och planer. Motsättningen mellan programmen och den praktiska vardagen visar ändå, att det är svårt att ändra verkligheten med våld. Vid sidan av dem som flyttat till landet och distansarbetar, har även sommarinvånarnas distansarbete under redan en längre tid ansetts som framtidens möjlighet. I verkligheten är ändå största delen av stugägarna pensionärer, medan de arbetsföra vill hålla isär arbetet och vistelsen vid sommarstugan. Inte heller vill man utvidga myndigheternas och anstaltarnas regionalisering till den egentliga landsbygden. I regionaliseringen ställs huvudstadsregionen och landskapscentran emot varandra, eller med andra ord, en flyttning av enheterna tvistar man fortfarande om på samma grunder som

under diskussionerna på 1960- och 1970-talet. I stället för flyttning av enskilda anstalter eller kampanjer för distansarbete, behöver man en verklig attitydförändring för att bevara de ordinarie arbetsplatserna, också på annat håll än i de större städerna. Det här förutsätter ett erkännande av landsbygdens betydelse och konkreta åtgärder, såväl lokalt som nationellt. I stället för en fortsatt centralisering, blir utgångspunkten en kontinuerlig regionalisering av alla verksamheter. Efter decennier av samma slags utlokaliseringsdiskussioner är det tid att finna även nya lösningar för landsbygdens utveckling. *Uppgifterna finns (på finska) under webbadressen <http://www.uwasa.fi/ajankohtaista/uutisia/etusivu/leinamo160609.html>. Studien om arbetets utlokalisering gjordes som litteraturundersökning utgående från tidigare undersökningar, utredningar och handlingar. Förutom publikationerna gick man igenom till ämnet hörande strategier på riksnivå, betänkanden och olika politiska program. Undersökningen, som Levón-institutet vid Vasa universitet genomförde, finansierades av Landsbygdspolitikens samarbetsgrupp på framställning av jord- och skogsbruksministeriet.*

SVENSKT PROJEKT GÖR UNGA DELAKTIGA I LOKALA FRAMTIDSPLANER PÅ RIKTIGT – HELA SVERIGEBLADET HAR UTKOMMIT

”Unga på landsbygden ska ses som en resurs. Inte bara i det lokala utvecklingsarbetet och framtidsplanerna för bygden, utan även på allvar få ta plats i processer och beslut”, säger projektledaren för Landsbygd 2.0 och aktiv i Vi Unga, Lovisa Svanström. Landsbygd 2.0 är en metod som Riksorganisationen Hela Sverige ska leva (HSSL) utvecklat tillsammans med representanter från Vi Unga, U-Land, Sveriges naturbruksgymnasier, Sveriges 4H och Jordbrukarnas Ungdomsförbund. Metoden går ut på diskussion och är ett verktyg till hjälp vid idéskapande och genomförande, allt för att få unga mer delaktiga och aktiva, där de själva lever och bor. *”Det handlar om att själv få ta ansvar och genom egen insats och egna initiativ genomföra något man drömt om”,* säger Svanström. Inom satsningen för Landsbygd 2.0 kommer de lokala träffarna och engagemanget att följas via frågeställningar som: *”Hur går gruppen tillväga? Vad händer med ungas drömmar? Hur väljer gruppen att arbeta?”* Resultat, tankar och slutsatser kommer att användas som underlag vid seminarier med ungt fokus under svenska Landsbygdsriksdagen 2010, där temat är *Där generationer möts utvecklas landsbygden*. Landsbygd 2.0 startar till hösten och pågår under ett år. Förutom det här ämnet, Landsbygd 2.0 har landat, kan man läsa i HSSL:s andra nyhetsbrev för i år om bl.a. följande:

- Se vår vindkraftsfilm på Youtube
- Remissvar ger råg i ryggen åt serviceutredningen
- Grön el med återbäring till byarörelsen
- Goda exempel på lokal planering
- Svårt komma åt EU-pengarna
- Sörbygds bygdeförening har egen mack
- Satsa på den lokala kulturen

Nyhetsbrevet (nr 2, juni 2009) kan läsas i sin helhet på Riksorganisationen HSSL:s hemsida under webbadressen http://www.helasverige.se/file.php/fs/kkBgBrPZUjPETKNKsIi-PJuKTnPwS7G2f78GnLv7U9zCHaa0JiYmRhXyvAUaup2A.pdf?target_filename=webben.pdf. Hela Sverigebladet trycks i 6500 exemplar och går ut till lokala utvecklingsgrupper och andra som har intresse av vad som händer på landsbygden.

DEN FINLÄNDSKA STADSBONS LANTLIGHET – SOMMARNUMMER AV NYHETSBRIVET *LIITERI*

Landsbygden förändras långsamt mot en stadsaktig miljö, men inte till stad. Eller förändras staden långsamt till att bli landsortsaktig? Som följd av förändringen söker trakterna och

människorna sin identitet, vars bakgrund man kan söka ända från det mytiska agrar-Finland. I diskussionen om växelverkan mellan stad och landsbygd ser man alltid motsättningar, konflikter. Det här försvårar utvecklingen, konstaterar Sami Tantarimäki. Enligt EU:s stadskriterier finns det sju städer i Finland som uppfyller dessa. Alltså borde det vara lätt per definition. Men saken blir mer komplicerad, då det på samma gata bor människor, av vilka en del upplever sig bo på landet och en del i staden. Enligt stadsforskaren Pasi Mäenpää har Finland redan urbaniserats i sitt funktionssätt. Städer är inte volymmässigt tätt bebyggt, utan mötandet kan ske som förr bland okända människor och på ”skilda” platser. Men man identifierar sig ändå fortfarande starkt med landsbygden. För Maija Kerttu Kurkela är forskningsobjektet matproduktionen på gränsen mellan landsbygden och städerna. För det har sitt eget mervärde i sin sällsynthet, men för annan i sin förtjänst av bekantskap och trygghet. Som exempel på landsbygd i staden lyfter Kurkela upp Ahlmans lokalitet mitt i Tammerfors. Där kan man se teknologistadens diplomingenjörer köpa mjölk i sin egen kanna. Matproduktionen som sker i kontaktytan mellan landsbygden och städerna, är en skild sak än den bredskaliga produktionen på kärnlandsbygden, men inte heller är landsbygden samma sak som lantbruket. Förutom det här ämnet tas följande upp i juni månads *Liiteri – Nyheter från en levande landsbygd*: kommunerna och byarna, hur det går för företagarna på landsbygden, landsbygdsfamiljernas vardag som forskningsobjekt, nordiskt samarbete för landsbygdens utveckling, expertregister för landsbygdsspecialister, stimulerande och utvecklande för landsbygdens företagsverksamhet, kommissionens syn på framtidens nätvärld, ”landsbygdsprofessormatch” om medborgarinflytande och närdemokrati och landsbygdsutvecklarnas fadderko Elmu. *Nyhetsbrevet (Juni 2009, 02/09) kan läsas i sin helhet (på finska) på jord- och skogsbruksministeriets hemsida under webbadressen http://mmm.multiedition.fi/liiteri/uutiskirje/liiterit/2_2009/fi/index.php.*

NY NÄTTIDNING VILL LYFTA FRAM GLESBYGDENS SÄRFÖRHÅLLANDEN
Landsbygdspolitikens samarbetsgrupps (YTR:s) temagrupp för glest bebodda områden har utkommit med en sin första nättidning, *Korvesta ja Valtateiltä*, som redigeras av medlemmarna själva inom temagruppen. De kommer från olika organisationer, såsom ministerier, intresseorganisationer, kommuner, byar och landsbygdens utvecklingsgrupper. Man förenas alla i en vilja att säkra och stärka de glest bebodda områdenas livskraft. Deras mål är att genom tidningen föra fram glesbygdens liv och vardag, samt de saker som man ur områdets synvinkel ser å ena sidan som utmaningar och å andra sidan som möjligheter. I det första numret av nättidningen tar man upp glesbygdens trygghetsfrågor och går på djupet med de frågor som enligt temagruppen påverkar områdets trygghet. Individerna känner sin situation ofta som otrygg, ifall den närmaste framtidens hotbilder är svåra att förutspå eller förstå. Otryggheten kan öka vardagslivets osäkerhet, vilket bl.a. har att göra med världsekonomin kris, en tilltagande global kris, osäkerhet i arbetslivet, mer brådska och problem i människorelationerna, samt överhopning av info. De gamla tänkesätten behöver inte nödvändigtvis längre fungera snabbt i en förändrande värld, och det kan förorsaka en otrygg känsla. I olika trygghetsenkäter klarar sig de glest bebodda områdena i allmänhet bra. Trots detta upplever man t.ex. service från polisen som sämre och mätt enligt välfärdsbarometer mår man dåligt på glesbygden. Vad handlar det alltså om? Vad är det som påverkar de glest bebodda områdenas trygghet och vad borde göras? Det här försöker man svara på i nättidningens första nummer, skriver ordföranden för temagruppen Tytti Seppänen i ledaren. *Det första numret av nättidningen, som är ämnad att utkomma 2-3 gånger per år, finns (på finska) under adressen <http://mmm.multiedition.fi/korvestajavaltateilta/uutiskirje/2009/1-2009/index.php>.*

LÄS ÄVEN DETTA

Diplomater bekantade sig med den finländska landsbygden

Diplomater från totalt 16 länder bekantade sig med det finländska jord- och skogsbruket under ett diplomatbesök i Södra Österbotten som ordnades av jord- och skogsbruksministeriet 11–12.6 med landsbygdsnätverksenheten som en av värdarna. Utöver Europa kom gästerna även från USA, Kina och Ryssland. Studieresan företogs till Ilmola, Kurikka och Jalasjärvi i Seinäjokiregionen. Teman var den finländska landsbygden och företagande på landsbygden. I Ilmola fick diplomaterna åka med flodbåten Jaakko Ilkka på Kyro älv och avnjuta lunch i historisk miljö på herrgården Herkooli, medan man i Kurikan Interiööri förvånades över specialsnickeriindustrins mångsidiga produktion. Besöket i Altias fabriker åskådliggjorde det faktum att till och med en internationellt känd produkt kan komma från de österbottniska slätterna. I Koskenkorvan Trahteeris traditionella österbottniska gårdsmiljö tillbringade gästerna en upplevelsefylld kväll med bastu och lokala delikatesser, samt beundrade i Jalasjärvi Jokipiin Pellavas linnetextilproduktion och besökte en lokal mjölkgård. De internationella gästerna bekantade sig även med landsbygdsnätverket, Landsbygdsverket och Södra Österbottens TE-central. Jord- och skogsbruksministeriet ordnar vartannat år en studieresa för representanter från olika ambassader till någon region i Finland. Det huvudsakliga målet med besöken är att öka kunskapen om Finland bland ambassadfolket som rapporterar till olika håll i världen. *Uppgifterna är från landsbygdnätverkets nyhetsbrev, daterat den 17 juni, som även bl.a. innehåller uppgifter om en ny webbtidning utgiven av Landsbygdspolitikens samarbetsgrupps (YTR:s) temagrupp för glest bebodda områden (mer om tidningen finns skrivet här ovan).*

”Det ni har här är fortfarande en lyx i stora delar av landet” – kommunikationsminister Lindén om fibernätet i Kristinestad

När andelslaget KrsNet grundades för sex år sedan, hade man inte ens på kommunikationsministeriet förstått att goda nätförbindelser är så viktiga, att Finland behöver en nationell bredbandsstrategi. De första husen i Kristinestad anslöts till nätet i fjol och fick en uppkoppling om 100 megabit. Då talade regeringen ännu om en megabit som varje medborgares rättighet och som i vår lett fram till lagstiftning. Det här konstaterade kommunikationsminister Suvi Lindén (saml), när hon officiellt kopplade upp sig mot fibernätet i Kristinestads rådhus i måndags (22.6). *”I dag hoppas vi att varje finländare ska ha tillgång till en uppkoppling om 100 megabit år 2015. Det ni har här är fortfarande en lyx i stora delar av landet”,* sade Lindén. Nätet är ett av få i landet som erbjuder invånarna fiberuppkoppling direkt till hemmet. Men lyxen har inte kommit gratis, för de ca 600 fastigheter som är anslutna i dag, har bekostat investeringar om närmare 1,5 miljoner euro. Även staden, staten och EU har bidragit. Enligt Österbottens förbunds landskapsdirektör Olav Jern har vägen inte heller varit lätt, för det har funnits fler som ifrågasatt projektet än som stött det. *Uppgifterna är från tidningen Syd-Österbottens tisdagsupplaga (23.6) och från dess nätupplaga (22.6) under adress <http://www.sydin.fi/story.aspx?storyID=43644>. Uppgifterna ingick även i Vasabladet (23.6).*

KrsNet är sammanlänkat med Finnish Open Network, där bl.a. Dynamonet i Närpes och Suupohjan seutuverkko ingår. Samtliga erbjuder s.k. öppet nät, med andra ord nätverket. Innehållet står utomstående operatörer för, och till tjänsterna utifrån hör, förutom Internet, också TV och telefoni.

Byaforskningsgruppen för Sivakka-Rasimäki byar ordnar seminarium i Valtimo

Joensuu universitets forskningsgrupp för byarna Sivakka och Rasimäki i kommunen Valtimo, Norra Karelen arrangerar ett tvådagars seminarium, *Kyläseminaari*, tillsammans

med Rasimäkis byaförening i Rasimäkis före detta skola 3-4.7. Byarna har varit byaforskningsgruppen vid Joensuu universitets undersökningsobjekt sedan 1970-talet. Redan för fjärde årtiondet har forskningsgruppen publicerat en undersökningsrapport om byarna. Men även många TV-dokument har förevigat livet i undersökningsbyarna under de här decennierna. Under seminariet kommer man att granska byarnas förflutna och dryfta deras framtid utgående från forskarnas och bybornas talturer. Diskussionerna baserar sig på fem byadokumentfilmer som man tar del av under de två dagarna. *Mer info och program om byaseminariet, som hör till KyläKelpaa!-evenemanget, finns (på finska) under webbadressen <http://www.rasimaki.net/tapahtuma/ohjelma/index.html>.*

Farmare, förenen eder – lantbruksmässan Farmari hålls i Karleby

Runt 80000 besökare och 500 utställare väntas besöka lantbruksutställningen Farmari i Karleby under tiden 30.7-2.8. Mässan, en av sommarens största evenemang för allmänheten, är arrangören Pro Agria Keski-Pohjanmaas 100-årsutställning, vars huvudtema är en framgångsrik livsmedelskedja och en mångsidig landsbygd. Produktionen av bioenergi är ett centralt tema under mässan, som arrangeras för elfte gången och har ett program riktat till varje person intresserad av lantbruk och livsmedelsframställning. Farmari-mässan har arrangerats sedan år 1999 med bl.a. Lahtis, Uleåborg, Kuopio, Seinäjoki och Åbo som orter. *Uppgifterna är från (18.6) Österbottens Tidning (finns i en kortare version i nätupplagan under adress <http://www.ot.fi/story.aspx?storyID=43423>) och från hemsidan för mässan, som har (på svenska) adressen <https://portal.mtt.fi/portal/page/portal/farmari/P%E5%20svenska>.*

LOKAALI-seminariet i Vasa tar form

Målet med LOKAALI – Paikalliskehittäjien valtakunnalliseen juhlaseminaari (LOKAALI – De lokala utvecklarnas nationella festseminarium), som i år hålls i Vasa 3.10, är att man allt bättre skall kunna samla såväl landsbygdsutvecklare som övriga medborgaraktivister. De lokala utvecklarna har annars alltid intresse av att kunna påverka levnadsförhållandena inom sitt eget boningsområde, ett tema som man kommer att fördjupa sig i under festseminariet, vilket har kulturella inslag. Under seminariet utses även Årets by på riksplanet, Vägvisare för byverksamheten och Årets landsbygdsaktör. På förmiddagen och dagen innan, alltså 2-3.10, ordnas *Byarörelsens rådslag*. Som arrangörer för LOKAALI och rådslandet fungerar Byverksamhet i Finland rf (SYTY) i samarbete med Aktion Österbotten rf, Svensk Byaservice och YHYRES ry. Men redan 1.10 kan emellertid den som vill, delta i en diskussion om *Folkomröstning och närdemokrati* på Vasa arbetarinstitut. För den här tillställningen håller Vasa arbetarinstitut och tankesmedjan Lokus i trådarna. I stort sett hålls torsdagens tillställning mest på svenska, medan fredagens rådslag är tvåspråkigt och lördagens LOKAALI till största delen finskspråkigt. *Preliminär info (på svenska) med programmen (mest på finska) finns som bilaga. Under sommaren kommer även info, program samt anmälan att finnas på Aktions och SYTY:s hemsidor www.aktion.fi respektive www.kylatoiminta.fi.*

Nya numret av 60°north

I det nya numret av jord- och skogsbruksministeriets kundtidning 60°north, vilken gjorts tillsammans med miljöministeriet, kan man bl.a. läsa om innovativa sätt att använda överlopps biomassa i Finland, statsminister Matti Vanhanens energivision (bioenergi), finländskt energibolag som producerar etanol av livsmedelsindustriavfall för att användas i motorbränsle och om fiskarens hårda vardag i vårt land. *Den engelska nättidningen av 60°north (1/2009) kan läsas via länk under adressen <http://60north.mmm.fi/magazine>. Tidningen, som fått sitt namn 60°north av att Finland ligger norr om den 60:e breddgraden,*

berättar för europeiska läsare om hur den nordliga positionen inverkat på våra naturresurser och utnyttjandet av dem. Meningen är att tidningen skall påverka beslutsfattandet i EU, höja den finska naturresurspolitikens image utomlands, göra sektorn mera känd och marknadsföra den finska kompetensen och forskningen inom branschen. Nordiska läget, renhet och kompetens är återkommande teman i tidningen. Den delas ut till toppolitiker, -tjänstemän, lobbare och journalister i EU-länderna, medan intressentgrupper, beslutsfattare, och journalister får tidningen i Finland.

Sommarledigt för Nyhetsbrevet

Nyhetsbrevet tar sommarpaus och utkommer nästa gång i augusti (vecka 34). Svensk Byaservice önskar Nyhetsbrevets läsare en solig och skön sommar!

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet utkommer en gång i veckan och sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@ssc.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@ssc.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
